

Kritik, essäistik och Artist's Writings / Criticism, Essayism and Artist's Writings

Valbar kurs på BFA nivå/Optional BFA-level course

Antal hp/Credits: 6

Lärare/Teacher: Hans Carlsson

Tid/Time: 11,18,25 .11 & 2 12, time TBC

Undervisningsform/Form: Seminar

Språk/Language: Svenska och engelska/Swedish and English

Antal studenter/Number of students:

ONLINE

Kursbeskrivning

Kursen syftar till att introducera tre former för kritiskt skrivande. Konst- och kulturkritik, essäistik och Artists' Writings. Teoretiska seminarier, där de olika skrivtraditionernas genealogier presenteras, varvas med kortare skrivövningar. I kursen undersöks också vilken relation de presenterade skrivpraktikerna har till kritisk teori.

Under kursen presenteras texter av konstnärer, kritiker och filosofer . Bland andra Theodor Adorno, Jürgen Habermas, Gayatri C. Spivak, Lucy Lippard, Allan Sekula och Maria Fusco.

Bakgrund:

Jürgen Habermas menade i sin klassiska Borgerlig offentlighet (1962) att kulturkritiken som vi känner den idag i stora delar av Europa uppkom ur en borgerlig offentlighet under slutet av 1700-talet och 1800-talet. I en ny borgerlig miljö, i nya offentliga rum - på kaféer och i dagspress - i Europas städer, började nu konst och kultur diskuteras och kritiseras. Den autonoma konstnären, geniet, behövde också sanktioneras av en profession: en offentlig tyckare, en kritiker.

Habermas var själv del av den så kallade Frankfurtskolan, eg institutet för socialforskning, som grundades på 1930-talet och vars dittills mest kända företrädare var Adorno och Horkheimer. De till skolan anknutna presenterade ett tänkande som genom marxism, psykologi och sociala studier kritiserade inte bara politik och produktionsvilkor, men också kulturella uttryck som de menade skapade idéer och föreställningar om normalitet och ideologi. Sedan 1930-talet har den kritiska teorin utvecklats genom och påverkat till exempel genusanalys och dekolonial teori.

Förutom kulturkritiken så var essän en form av skrivande som kommenterades av Frankfurtskolans företrädare. Adorno menade att essän i sig bar på en ständig konflikt mellan form och innehåll. Bunden till sitt ämne, men också till behovet av en form för ett

personligt iakttagande, en estetik. Ett faktum som band essän till det partikulära snarare än det universella. Eller för att tala med en senare uttolkare av essän Robert Musil: essän presenterar det sannolika snarare än det sanna.

Under 1900-talets andra hälft har förekomsten av text i konsten och av konstnärer ökat. Konceptuella konstnärer som Sol LeWitt opponerade sig mot upplysningens spelregler där konstnären endast skulle tolkas och förstås genom sitt språkrör kritikern. Konsten skulle enligt LeWitt närma sig ren information, ingen tolkning var nödvändig. LeWitts praktik är ett exempel på hur text förekommer i konsten, men han var också själv ett exempel på en konstnär som började tala om och inte bara genom konst. Genren Artists' Writings innefattar dock inte bara skrivpraktiker som är det ena eller det andra. En styrka hos de texter som skrivs inom konsten idag är att de förmår överskrida genreindelningar. Så gör exempelvis Allan Sekula i sin episka Fish Story (1989-95). Ett reportage om den globala sjöburna transportindustrin. Sekula använder fotografins förmåga att skildra verkliga händelser, men reflekterar samtidigt över representationens roll i förvandlingen av världens hav till en abstraherad naturresurs som "försvunnit" ur det kollektiva medvetandet.

Förutom att vi under kursen lär känna de tre nämnda skrivtraditionerna genom praktisk övning, funderar vi på hur Artists' Writings kan jämföras med kritik och essäistik, och vilken kritisk potential som ligger i genren om den skulle skärskådas med hjälp av den kritiska teori.

Course description

The course aims to introduce three forms of critical writing. Art and cultural criticism, essayism and artists' writings. Theoretical seminars, presenting the different writing traditions' genealogies, are combined with short writing exercises. The course also investigates the relationship the writing exercises have to critical theory.

The course includes presentations of texts by artists, critics and philosophers, including Theodor Adorno, Jürgen Habermas, Gayatri C. Spivak, Lucy Lippard, Allan Sekula and Maria Fusco.

Background:

Jürgen Habermas said in his classic *The Structural Transformation of the Public Sphere* (1962) that cultural criticism, as we know it today, originated in large parts of Europe in a bourgeois public sphere at the end of the 18th century and 19th century. In a new bourgeois environment, in new public spaces – such as cafes and the daily press – in European cities, art and culture had started to be discussed and critiqued. The autonomous artist, the genius, also needed to be legitimised by a profession: a public opinion maker, a critic.

Habermas was himself part of the so-called Frankfurt School, the Institute for Social Research, which was founded in the 1930s and, at the time most famously represented

Kritik, essäistik och Artist's Writings / Criticism, Essayism and Artist's Writings w/ Hans Carlsson

by Adorno and Horkheimer. Those linked to the school presented an approach that, through Marxism, psychology and social studies, criticised not only policies and modes of production, but also cultural expressions, which they said created ideas and conceptions of normality and ideology. Since the 1930s, critical theory has developed through and impacted on, for example, gender analysis and decolonisation theory.

In addition to cultural criticism, the essay was a form of writing commented on by the representatives of the Frankfurt School. Adorno said the essay itself was in constant conflict between form and content. Bound to its subject, but also to the need for a form of individual observation, an aesthetic approach. A circumstance that ties the essay to the particular rather than to the universal. Or, in the words of a later exponent of the essay, Robert Musil: the essay presents probabilities rather than truths.

During the latter half of the 20th century, the presence of text in art and by artists increased. Conceptual artists such as Sol LeWitt opposed themselves to the rules of the Enlightenment in which the artist should only be interpreted and understood through their mouthpiece, the critic. According to LeWitt, art should approach pure information, requiring no interpretation. LeWitt's practice is an example of how text occurs in art; however, he was himself also an example of an artist who began to talk about and not just through art. However, the artists' writings genre includes not only forms of writing that are one or the other. A strength of the texts written in art today is that they are able to transcend genre divisions. Allan Sekula does this, for example, in his epic *Fish Story* (1989-95). A report on the global maritime shipping industry. Sekula uses the ability of photography to portray real events, while also reflecting on the role of representation in the transformation of the world's oceans into an abstract natural resource that has 'disappeared' from the collective consciousness.

In addition to learning about the three aforementioned writing traditions through practical exercises in the course, we will also look at how artists' writings can be compared to criticism and essayism, and at the critical potential that lies in the genre if it were to be examined with the help of critical theory.

Criticism, Essayism and Artist's Writings

Deltagare/Participants: